

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวโน้มคิดคณสตรัคติวิชีน ที่มีต่อทักษะการเชื่อมโยงและทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยสมมติฐานว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวโน้มคิดคณสตรัคติวิชีน มีผลต่อทักษะการเชื่อมโยงและทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยที่ผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวโน้มคิดคณสตรัคติวิชีนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง และกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวโน้มคิดคณสตรัคติวิชีนสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ในบทนี้ เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลองโดยผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนหลายตัวแปร (Multivariate analysis of variance) ที่ระดับนัยสำคัญ .01 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตารางประกอบการอธิบายด้วยความเรียง โดยมีสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอ ดังนี้

$\bar{x}$	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
S.D.	หมายถึง	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
SS	หมายถึง	Sum of square คือ ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง
df	หมายถึง	degree of freedom คือ ชั้นแห่งความเป็นอิสระ
MS	หมายถึง	Mean square คือ ค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทักษะการเชื่อมโยง และทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวโน้มคิดคณสตรัคติวิชีนกับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทักษะการเชื่อมโยง และทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวโน้มคิดคณสตรัคติวิชีน

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทักษะการเชื่อมโยง และทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ ก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวโน้มคิดคณสตรัคติวิชีน กับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทักษะการเขื่อมโยง และทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ หลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิชีน กับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ตอนที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทักษะการเขื่อมโยง และการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิชีนกับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
ผู้วิจัยได้นำเสนอรายละเอียดปรากฏผลดังแสดงในตาราง 7

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทักษะการเขื่อมโยง และการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิชีน กับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ตัวแปรตาม	การจัดการเรียนรู้		การจัดการเรียนรู้	
	ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิชีน	แบบปกติ	$\bar{x}$	S.D.
ทักษะการเขื่อมโยงทางคณิตศาสตร์				
ก่อนการทดลอง	11.01	2.26	10.50	2.09
หลังการทดลอง	21.20	3.46	16.15	2.58
การสื่อสารทางคณิตศาสตร์				
ก่อนการทดลอง	12.01	2.06	11.45	2.37
หลังการทดลอง	22.00	2.96	17.00	2.70

จากการ 7 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการเขื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ ก่อนการทดลองของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิชีนเท่ากับ 11.01 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.26 และกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.50 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.09 สำหรับค่าเฉลี่ยหลังการทดลองของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิชีน เท่ากับ 21.20 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.46 และกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีค่าเฉลี่ยหลังการทดลองเท่ากับ 16.15 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.58 ค่าเฉลี่ยคะแนน

ทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ ก่อนการทดลองของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด คอนสตรัคติวิชีนเท่ากับ 12.01 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.06 และกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.45 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.37 สำหรับค่าเฉลี่ยหลังการทดลองของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด คอนสตรัคติวิชีนเท่ากับ 22.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.96 และกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีค่าเฉลี่ยหลังการทดลองเท่ากับ 17.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.70

การทดสอบความเป็นปกติของทักษะการเขื่อมโยงและทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด คอนสตรัคติวิชีน กับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ตาราง 8 การทดสอบความเป็นปกติของทักษะการเขื่อมโยงและทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ ก่อนและหลังการทดลองด้วย Shapiro – Wilk test ที่ระดับนัยสำคัญ .01

กลุ่ม	Shapiro - Wilk		
	Statistic	df	Sig
ทักษะการเขื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ก่อนการทดลอง			
กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด คอนสตรัคติวิชีน	.91	20	.08
กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ	.96	20	.65
ทักษะการเขื่อมโยงทางคณิตศาสตร์หลังการทดลอง			
กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด คอนสตรัคติวิชีน	.93	20	.18
กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ	.94	20	.33
ทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ก่อนการทดลอง			
กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด คอนสตรัคติวิชีน	.93	20	.21
กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ	.98	20	.94
ทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์หลังการทดลอง			
กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด คอนสตรัคติวิชีน	.96	20	.61
กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ	.95	20	.40

จากตาราง 8 พบร่วมกันว่าที่ระดับนัยสำคัญ .01 นั้นเป็นไปได้ที่ทักษะการเขื่อมโยงและทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนแต่ละกลุ่มนี้มีการแจกแจงปกติ ($\text{ค่า sig.} > .01$)

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทักษะการเขื่อมโยง และทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ ก่อน และหลังการทดลองของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิชีน

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทักษะการเขื่อมโยงและทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิชีนโดยใช้สถิติ t-test ดังปรากฏในตาราง 9

ตาราง 9 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทักษะการเขื่อมโยง และทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิชีน

ตัวแปรตาม	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ทักษะการเขื่อมโยง					
ก่อนทดลอง	20	11.01	2.26	27.29	.00
หลังทดลอง	20	21.20	3.46		
การสื่อสารทางคณิตศาสตร์					
ก่อนทดลอง	20	12.01	2.06	21.55	.00
หลังทดลอง	20	22.00	2.96		

จากตาราง 9 ทักษะการเขื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิชีน โดยมีค่าเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 11.01 และหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.20 จากการทดสอบด้วยสถิติ t-test พบร่วมกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิชีน โดยมีค่าเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 12.01 และหลังการ

ทดสอบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 22.00 จากการทดสอบด้วยสถิติ t-test พ布ว่าค่าเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทักษะการเขื่อมโยง และทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ ก่อน การทดลองของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิชีนกับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทักษะการเขื่อมโยง และทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ ก่อนการทดลองของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิชีนกับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความแปรปรวนหลายตัวแปร ซึ่งทดสอบความเหมือนของเมทริกซ์ค่าแปรปรวนร่วมด้วยวิธีการของ Box's M tests รายละเอียดการวิเคราะห์ดังปรากฏในตาราง 10-11

ตาราง 10 การทดสอบความเหมือนของเมทริกซ์ค่าความแปรปรวนร่วมของทักษะการเขื่อมโยง และทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ ก่อนการทดลองของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิชีนกับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ด้วยสถิติทดสอบ Box's M ที่ระดับนัยสำคัญ .01

Box's	M	F	df1	df2	Sig
.88	.27	3	259920	.00	.84

จากตาราง 10 พ布ว่า ค่า F เท่ากับ .27 ค่า Sig of F เท่ากับ .84 ซึ่งมากกว่า .01 แสดงว่า เมทริกซ์ค่าแปรปรวนร่วมของคะแนนทักษะการเขื่อมโยง และทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ ก่อนการทดลองของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิชีนและกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามเงื่อนไขของการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมหลายตัวแปร

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของทักษะการเชื่อมโยงและทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ ก่อนการทดลอง

	Effect	Value	F	Hypothesis df	Error df	Sig.
Intercept	Pillai's Trace	.97	606.00(a)	2.00	37.00	.00
	Wilks' Lambda	.03	606.00(a)	2.00	37.00	.00
	Hotelling's Trace	32.75	606.00(a)	2.00	37.00	.00
	Roy's Largest Root	32.75	606.00(a)	2.00	37.00	.00
วิธีเรียนรู้	Pillai's Trace	.02	.39(a)	2.00	37.00	.67
	Wilks' Lambda	.97	.39(a)	2.00	37.00	.67
	Hotelling's Trace	.02	.39(a)	2.00	37.00	.67
	Roy's Largest Root	.02	.39(a)	2.00	37.00	.67

จากตาราง 11 พบว่า ค่าระดับนัยสำคัญมีค่าเท่ากัน .67 ซึ่งมากกว่า .01 แสดงว่าทักษะการเชื่อมโยงและการสื่อสารก่อนการทดลองไม่แตกต่างกัน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงไม่นำผลทักษะการเชื่อมโยง และทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ก่อนทดลอง ไปเป็นตัวแปรร่วมในการวิเคราะห์หลังการทดลองในตอนที่ 4

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทักษะการเชื่อมโยง และทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ หลังการทดลองของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิชีมกับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ในการวิเคราะห์ความแปรปรวนหลายตัวแปรของทักษะการเชื่อมโยงและทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ ก่อนการทดลองของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิชีม กับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติไม่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงไม่นำผลทักษะการเชื่อมโยง และทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ก่อนทดลอง ไปเป็นตัวแปรร่วมในการวิเคราะห์หลังการทดลอง แล้วจึงได้ทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทักษะการเชื่อมโยง และทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ หลังการทดลองของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิชีมกับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความแปรปรวนหลายตัวแปร ซึ่ง

ทดสอบความเหมือนของเมทริกซ์ค่าແປປຽນร่วมด้วยวิธีการของ Box's M tests รายละเอียดการวิเคราะห์ดังปรากฏในตาราง 11-13

ตาราง 12 การทดสอบความเหมือนของเมทริกซ์ค่าແປປຽນร่วมของคะแนนทักษะการเขื่อมโยง และทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ หลังการทดลองด้วยสถิติทดสอบ Box's M ที่ระดับนัยสำคัญ .01

Box's	M	F	df1	df2	Sig
2.17	.68	3	259920	.00	.56

จากตาราง 12 พบร่วมค่า F เท่ากับ .68 ค่า Sig of F เท่ากับ .56 ซึ่งมากกว่า .01 แสดงว่า เมทริกซ์ค่าແປປຽນร่วม ของคะแนนทักษะการเขื่อมโยง และทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ ของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิชีน และกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามเงื่อนไขของการวิเคราะห์ความແປປຽນ hely ตัวแปร

ตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของทักษะการเขื่อมโยงและทักษะการสื่อสารทาง
คณิตศาสตร์ หลังการทดลอง

	Effect	Value	F	Hypothesis df	Error df	Sig.
Intercept	Pillai's Trace	.98	938.50(a)	2.00	37.00	.00
	Wilks' Lambda	.01	938.50(a)	2.00	37.00	.00
	Hotelling's Trace	50.73	938.50(a)	2.00	37.00	.00
	Roy's Largest Root	50.73	938.50(a)	2.00	37.00	.00
วิธีเรียนรู้	Pillai's Trace	.46	15.84(a)	2.00	37.00	.00
	Wilks' Lambda	.53	15.84(a)	2.00	37.00	.00
	Hotelling's Trace	.85	15.84(a)	2.00	37.00	.00
	Roy's Largest Root	.85	15.84(a)	2.00	37.00	.00

จากตาราง 13 พบร่วมกันว่า ค่าระดับนัยสำคัญมีค่าเท่ากับ .00 ซึ่งน้อยกว่า .01 แสดงว่าทักษะการเขื่อมโยงและการสื่อสารก่อนการทดลองแตกต่างกัน ซึ่งตัวแปรตัวใดตัวหนึ่งอาจแตกต่างกันหรือแตกต่างกันทั้งสองก็ได้ จึงได้ทำการวิเคราะห์ผลความแตกต่างของแต่ละตัวแปรต่อไป ดังปรากฏในตาราง 14

ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนหลายตัวแปรของทักษะการเขื่อมโยง และทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ หลังการทดลองของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิชีมและกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

S.O.V	D.V.	SS	df	MS	F	Sig.
วิธีเรียนรู้	เขื่อมโยงหลัง	255.02	1	255.02	27.39	.00
	สื่อสารหลัง	250.00	1	250.00	31.25	.00
Error	เขื่อมโยงหลัง	353.75	38	9.30		
	สื่อสารหลัง	304.00	38	8.00		
Total	เขื่อมโยงหลัง	14559.00	40			
	สื่อสารหลัง	15764.00	40			
Corrected	เขื่อมโยงหลัง	608.77	39			
Total	สื่อสารหลัง	554.00	39			

จากตาราง 14 พบว่า ทักษะการเขื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ หลังการทดลองของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิชีมและกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีค่า F เท่ากับ 27.39 ค่า Sig of F เท่ากับ .00 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .01 แสดงว่า ทักษะการเขื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ หลังการทดลองของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิชีมและกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติแตกต่างกัน โดยกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิชีนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ หลังการทดลองของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิชีมและกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีค่า F เท่ากับ 31.25 ค่า Sig of F เท่ากับ .00 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .01 แสดงว่า ทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ หลังการทดลองของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิชีมและกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ว่า

1. การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิชีน มีผลต่อทักษะการเชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 โดยที่ผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิชีน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง และกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิชีน สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิชีน มีผลต่อทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 โดยที่ผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิชีน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง และกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิชีน สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01